משנתו הטהורה של רביה"ק מסאטמאר זי"ע נגד נגע הציונות והמסתעף
גליון
משנתינו
יו"ל ע"י ועד משמרת חומותיך ירושלים שע"י קהל יטב לב ד'סאטמאר
גליון ג' • שב"ק אמור

גליון מיוחד לקראת

על מה אנו נאספים?

זעלטן-ווען דער טערמין "געשפרעך פון טאג" איז אזוי אקוראט און בוכשטעבליך אקטועל, ווי אין די יעצטיגע טעג, און זעלטן ווען וואס עס געדענקט זיך אזא זעלטן- הייליגער געפיל און אינערליכער ברען וואס נעמט ארום אלעמען מיט א העלישער פייער, ווי אין די יעצטיגע וואכן, צום בעפארשטייענדן "כינוס כללי", קומענדיגן א' שלח, כ' סיון.

א רוח גבורה ורגש מלחמה לה' בעמלק שפירט זיך אין דער לופטן! ווען דער אויבן-אן טעמע ביים יהדות החרדית, תלמידיו, ותלמידי תלמידיו פון מרן רביה"ק זי"ע, איז די אומגעווענליכע שפאנונג און הויכע ערווארטונג, לקראת דעם גרויסן און פארכטיגן מעמד האדיר "כינוס כללי", די הייליגע מאניפעסטאציע במעמד רבבות אלפי ישראל, דעם קומענדיגן כ' סיון הבעל"ט, וואס וועט בעז"ה איבערלאזן איר נצחיות'דיגע רישומא קדישא חקוק על לוח הלב מיד ולדורות.

על פי דיבורו הם נאספים! איבער די גאנצע וועלט האט אפגעהילכט דאס הייליגע געשריי פון דעם רבן של ישראל, כ"ק מרן רבינו הגה"ק שליט"א, וועלכער האט מכריז געווען דעם חובת השעה "להקהל ולעמוד על נפשינו ועל נפש דורותינו!", במיוחד אין אזא זמן ווען די טומאה הכללית פון ציונות פייערט זיבעציג יאר פון איר עקזיסטענץ און עס ווערט גלייכצייטיג נתקיים דער "יִתְבָּרְרוּ וְיִתְלַבְּנוּ וְיִצָּרְפוּ רַבִּים, וְהַמַּשְׂכִּלִים יָבִינוּ", ווען די דעות מינות און הערצה לרשעים פרובירן זיך אריינצוכאפן אויך אין די קרייזן וואס זענען חתום בחותמו של כהן גדול רביה"ק זי"ע.

דער רבי שליט"א האט קובע געווען דער געוואלדיגער אחריות מקיים צו זיין דעם "אז נדברו יראי ה' איש על רעהו" אין א צייט וואס דער יצרא דמינות איז ליידער שולט א שליטה גמורה, מ'רעדט און מען הערט דיבורים וואס זענען אסור לשומען, און עס האלט ליידער גאר ווייט פון דעם 'תכלית שנאה שנאתים לאויבים היו לי', אדרבה, צומאל נעמט ארום א געוויסע סימפאטיע און קורת רוח צו די מדינה הטמאה, און ווערטער וואס זענען אמאל געווען מופרך אפילו אין פרעמדע קרייזן, איז היינט א לכתחילה אין היימישע קרייזן.

דעריבער - האט דער רבינו שליט"א באשטימט - איז יעצט די צייט ווען מען דארף איבער'חזר'ן צווישן אידן איינפאכע אמונה פשוטה, מען דארף לערנען דיבורי אמונה, און זיך פריש דערמאנען אין הארץ פונעם ברית עולם און קשר נצחי בין ישראל לאביהם שבשמים.

פארזעצונג אויף זייט 2

יסודות הדברים

ע"י הרה"ג רבי מאיר וויינבערגער שליט"א

מח"ס אור כי טוב - פי' על ספר הק' ויואל משה

ס'איז שווער אין א קורצע צייט מקיף צו זיין אלעס, ס'איז דאך דא אזוי פיל ענינים אין דעם, ס'איז א תורה שלימה דער ענין פון ציונות, און אזוי אויך דער ענין וואס איז נוגע למעשה, וואס דאס איז דאך מסתעף פון דעם [פון די הבנה בפרטי האיסור], איז אויך דא זייער אסאך צו רעדן, נאר מיר וועלן נעמען איין נקודה וואס דאס רירט אן די עיקרים די שורש פון דעם גאנצן ענין, און אז מען האט שוין ארויס דעם שורש קומט מען שוין ממילא גרינגער אן צום גאנצן ענין.

וועלן מיר קודם מאכן נאך א קליינע הקדמה פארוואס ס'איז וויכטיג צו רעדן פונעם שורש האיסור, ווייל בדרך כלל איז אזוי ביי סאטמאר'ער אידן, מ'ווייסט אז מ'דארף לערנען ויואל משה, און מ'האט א חשק דערצו, אבער מען ווייסט אז דער ענין פון לערנען ויואל משה איז ווייל איך בין א סאטמאר'ער איד, און ס'איז נישט קיין כבוד אז א סאטמאר'ער איד קען נישט קיין ויואל משה, אדער שוין אביסל חשובער אז מ'טראכט אז אויב נישט הייס איך נישט קיין תלמיד פון רבין אז איך לערן נישט קיין ויואל משה, דאס איז שוין אביסל א העכערע מדריגה, און איינער וואס איז אביסל מער טראכט ער אז אזוי ווי איך הער אזוי פיל מימרות אין די ענינים פון ציונות, לאמיר שוין אביסעלע פארשטיין אויכעט, אבער דאס איז נאך נישט די ריכטיגע אפטייטש וואס די התחייבות איז פון צו לערנען ויואל משה. - ווען מען זאל ווען האבן די ריכטיגע מכוון וואס דאס מיינט, און ווי וויכטיג דאס איז, און וואס איז באמת די נחיצת הדבר צו לערנען ויואל משה, וואלט מען גאנץ אנדערש צו געגאנגען צו דעם, און ס'וואלט נישט געווען אזוי פיל התרשלות אין דעם. ס'איז טאקע באמת א שווערער לימוד, אבער ווען מ'זאל וויסן די נחיצת הדבר וואלט דאס נאך מיט געגאנגען.

איך האב געטראכט אלס א דוגמא בעלמא, כדי ס'זאל מער אריינגיין אין קאפ, צו זען ווי ווייט מ'כאפט נישט די וויכטיקייט דערפון, וועל איך פרעגן א שאלה, למשל אויב מען זאל פרעגן איינעם אזוי ווי ס'קומט יעצט מען האלט פאר חנוכה, צו ווען עס קומט פאר אן אנדערן יום טוב, און ער האט א ברירה זיך אויס צו קלויבן צוויי סארט שיעורים, אדער זאל ער לערנען יעצט הלכות חנוכה, והלכות חג בחג, אדער לערנען א שיעור אין ספר ויואל משה, און מ'וועט עם פרעגן וועלכע שיעור וואלסטו ענדערש געוואלט לערנען, איז דער איד וועט אפילו נישט פארשטיין די שאלה וואס הייסט אודאי הלכות חנוכה, דאס איז דאך יעצט נוגע למעשה, און ויואל משה

פארזעצונג אויף זייט 6

דברים חוצבים

קטעי דברות קודש

מכ״ק מרן רבינו הקוה״ט זי״ע

די וואס האלטן פון די וואס נעמען זיך אליין א גאולה אפי׳ במחשבה אוי להם ואוי לנשמתם

ס׳איז קיין שום ספק אז ווען נישט די כת, העט מיר שוין לאנג אויסגעלייזט געווארן, בעוה״ר ווי איז פארהאנדען גרעסערע רוצחים אויפן כלל ישראל ווי די נקודה, וואס מען האט געזוכט אליין צו נעמען א גאולה, און דאס האט מעכב געווען די גאולה, כל הצרות וואס עס איז דא בעולם, ברוחניות ובגשמיות, אלעס איז על שכמם, אלעס ליגט אויף זיי בעוה״ר, די וואס האלטן זיי צו, נאר אפילו במחשבה ברעיון ובדיבור, אוי להם ואוי לנשמתם רחמנא ליצלן, זיי זענען די רוצחים פון די וועלט, די רוצחים פון די קדושה, על השם ועל משיחו, די אייבערשטער זאל העלפן מען זאל זיין ביים אמתדיגן דעת, מזאל זיך נישט לאזן פארפירן, מען זאל האפן נאר צו השי״ת אליין, מען זאל ווארטן, ביז די בורא כל עולמים וועט העלפן במהרה די גאולה שלימה. (ס״ג נח תשכ״ח)

לחשוב שנעשה מעצמינו גאולה כופר בתורה ובאמונה

ואין צריך להאריך כל כך בכמה קראי ומאמרי חז״ל המפורשים בהדיא, שהגלות והגאולה הם רק בידי הקב״ה, והוא בעצמו יביא את הגאולה, בקולי קולות כנז״ל ולא יוכל לחשוב שנעשה מעצמינו גאולה, אלא הכופר בתורה ובאמונה, והזמן סתום וחתום ואין אתנו יודע עד מה. (ויואל משה סימן מ״ח)

רוב העולם טועים וחפצים במדינתם

״ובכל רגע ורגע שמחזיקים במדינתם ובממשלתם מנאצים את הבוי״ת״ בהעברה על השבועות, ובהתגרות ומרידה באומות שאסרה התורה הקדושה, והתרה עלינו בעונש חמור על עבירתן, כאמרז״ל הריני מתיר את בשרכם כצבאות וכאילות השדה, וק״ו בממשלת זדון ומלכות מינות כזאת, אין לשער גודל הקצף והחרון אף ר״ל שמעלים על ישראל וה׳ ירחם.

״בעוה״ר רוב העולם טועים לדעתם הנפסדה וחפיצים ורוצים במדינתם״ להיות ככל הגוים בית ישראל, ונתננו ד׳ בידי לא אוכל קום, ונתפסו רוב העולם למינות על ידיהם, אבל דעת תורתינו הקדושה לא תשתנה לעולם, ואינה חפיצה ומסכמת לממשלתם, וכל מי שיש לו אפילו מחשבה שיש צורך במדינתם הרי זה מודה בעבודה זרה בלי ספק ונפשות ישראל הם כהפקר בעיניו וכל זה הוא היפך דעת תורתינו הקדושה. (על הגאולה סימן מד)

שלא ליקח חלק בזה אפי׳ במחשבה

ועתה את אחי אנכי מבקש, אל נא אחי תרעו אף לחשוב מחשבת פיגול כזה, ליתן איזה שבח ואומץ להכופרים האלה המטמאים את כל העולם כולו, ונשמרתם מאוד לנפשותיכם, שלא יהי׳ לכם חלק בזה לא בדיבור ולא במעשה ולא במחשבה. (הקְדמה על הגאולה)

צו מנדב זיין אדער פאר הערות והארות
לאזט איבער א מעסעדזש אויף 845-377-5921

על מה אנו נאספים?

פארזעצונג פון זייט 1

ציונות מיט א ״היימישקייט״...

לחרפתינו ולבושתינו שטייען מיר פאַר א מציאות, ווען די חרדי׳שע גאס איז גאר די ״פראנט ראנער״ פונעם טומאת הציונות. עס שטעלט זיך ארויס אז אזעלכע סארט לאזונגען ווי ״ציונות איז שוין געשטארבן״ זענען טאקע ריכטיג אויב מען טייטשט אפ אז ציונות איז ״חילוניות״. דאס פרייע ציונות איז טאקע אונטערגאנגען אבער ׳פרומע׳ ציונות לעבט און בליעט ווי קיינמאל בעפאר, ליידער.

די זייטיגע סימפטאמען פונעם ציונות איז אפשר שוואכער געווארן, אבער די שרשיות׳דיגע טומאת הציונות, דאס וואס ווערט ערוועהנט אינעם מגילת עצמאות, די כפירה פון ״בארץ ישראל קם העם היהודי״, דער ניאוץ פון ״פתרון בעיית העם היהודי מחוסר המולדת והעצמאות״, דאס ברענט ליידער אין אידישע הערצער, דאס פלאקערט אין קאפ פון אידן שומרי תורה ומצוות, אויף א פארנעם וואס געדענקט זיך נישט אין די היסטאריע זינט די הקמת המדינה.

דער באן פון ציונות האט געהאט מערערע סטאנציעס, אנגעהויבן האט זיך עס ביי די פרייע אפגעפרעמדטע אסימילירטע מזרע ישראל, שפעטער ביי די מזרחי׳סטן און דתיים לאומים, אבער דאס ציונות האט דארט באנקראטירט, די פרייע און האלב פרייע עלעמענטן האבן שוין טועם געווען דעם גרויסן ׳גליק׳ פון די מדינה און עס אויסגעבראכן, אין די פרייע גאס איז דאס שכרות צום ציונות גענצליך אויסגעוועפט, אבער די באן האט יעצט דערגרייכט צו די חרדי׳שע סטאנציע, דא ווערן נאך ליידער מענטשן פארגאפט פון אזעלכע אויסגעדראשענע רייד איבער ״זכות העם היהודי לתקומה לאומית בארצו״, וואס אנדערע קומען שוין פון דארט און האבן עס שוין ממאס געווען.

מען קען היינט הערן אפילו אין היימישע קרעמלעך דברים בוטים וואו מען חזר׳ט איבער דעם שורש רעיון הציוני מיט׳ן גאנצן טאקט, פארשטענדליך לייגט מען צו דעם לחש אז ׳אוודאי איז רביה״ק זי״ע גערעכט געווען מיט זיין שיטה...׳ אבער למעשה וואו וועט מען אנטלויפן?!׳ אידן דארף דאך האבן א מקום מקלט! ס׳איז היינט דא ווער ס׳זאל זיך אנעמען פאר אידן! באין מבין אז די סארט און ענליכע דיבורים זענען רעכטע כפירה בגזירת הגלות, א בגידה אינעם צור ישראל וגואלו, א הכחשה אין די פסוקים פון ׳ואף גם זאת בארץ אויביהם לא מאסתים ולא גאלתים׳, און אן הזנחה אין די פשוט׳ע אלטע אידישע אמונה פון ׳גדול הרועה המצילן׳.

ליידער, בושעוועט דער אש זרה פון ציונות, און די קטני הדעת והשכל כאפן זיך צו צו די אויסגעוועפטע עבודה זרה מיט א קעלבערנע התפעלות. דער רעיון הציוני פון האבן אן אייגענע לאנד און זיך באשיצן בזרוע בשר, דרינגט אריין אין אידישע הערצער ביודעין ובלא יודעין. דער ״אוהבי ה׳ שנאו רע״, דער ״משנאיך ה׳ אשנא״, איז פארבליבן אן אלטמאדישע אידעע וואס איז נישט רעלעוואנט אין אונזער עפאכע...

לאמיר ערוועהנען בלויז עטליכע אלגעמיינע ביישפילן פון דאס ״היימישע ציונות״ וואס עסט זיך בקרב מחנינו, דוגמאות וויאזוי אידן באטראכטן און באהאנדלען ענינים חמורים פון יהרג ואל יעבור, כדי מיר זאלן פארשטיין, באגרייפן און ווערן אויפגעטרייסלט איבער דעם מורא׳דיגן חיוב להקהל ולעמוד על נפשינו, צו זיין א טייל אין דעם הייליגן ״כינוס כללי״, וואס וועט ראטעווען אונזערע דורות און צוריק באנייען די יסודות האמונה לנו ולדורותינו, די יסודות וואס ווערן ליידער פארגעסן און פארווישט אויף אזויפיל אופנים, זכרהו מאחר שבא להשכיחו.

די רעדעס פונעם ראש הכופרים

בלויז די וואך האט מען געהאט א ווייטאגליכע ביישפיל, ווען דער ראש הכופרים שר״י האט אויפגעטרעטן מיט א דראמאטישע רעדע איבער די איראנער נוקלעארע פלענער, כדי צו לייגן דרוק אויף פרעזידענט טראמפ, זיך ארויסצוציען פון דעם ״איראן דיעל״, וואס

איז באשטעטיגט געווארן מיט צוויי יאר צוריק דורך די וועלט לענדער.

אפגעזען צי דער דיעל איז געווען ריכטיג צי נישט, האט דאס הארץ געציפט צו הערן און זען וויאזוי אין היימישע מקוואות, אין היימישע בתי מדרשים, האבן אינגעלייט גערעדט מיט קעלבערנע התפעלות איבער די רעדע, און געגעבן קרעדיט פאר די מדינה און איר שפיאנאזש פאר'ן טון 'דאס ריכטיגע'.

מיר זענען ליידער עדות צו אן אויפשטייג פון א סימפאטיע-געפיל ביי היימישע אידן צו דעם מלכות המינות און זייערע מיליטערישע שריט. עס הערט זיך לאזונגען פון אלע זייטן איבער 'זיך פראטעקטן' און 'באשיצן אידן', איבעראל הערט מען זינגען: "מען דארף זיך באשיצן", מען קען דאך נישט בלייבן אויף הפקר" א.א.וו. בעת דער כפירה הנוראה פון 'להיות עם חפשי בארצינו' שלאגט זיך פון אלעמענס מיילער, מיט דעם 'לחש' אז פארשטייט זיך די רעדע איז בלויז פאליטיש, 'נישט אום די 'שיטה' גערעדט'...

דער ראש הכופרים שר"י, 'ביבי נתני', טרעט אויף יעדן שני וחמישי פארנט פון די מידיא קעמערעס פאר די וועלט פרעסע, וואו ער איז מעלה גרה זיינע 'געלונגענע' פראזן, און קוקט דערביי מיט פארגעניגן צו די ארומיגע אויב מען האט געכאפט זיינע קלוגע און שארפע סטעיטמענטס. יעדעס מאל באזונדער זענען עס די היימישע קאך-לעפל וואס ציינן ארויס א שמחה און קווענלן פון זיין גוטן ענגליש.

ווען דער ראש הכופרים טרעט יאר יערליך אויף פארנט פון די יו-ען, און רייצט זיך מיט די וועלט אז "דא איז א הויז פון ליגנט", ווען ער צייגט בילדער מיט ליניעס, און ווען ער ווארפט זיך מיט סטעיטמענטס קעגן די גאנצע וועלט, זעט מען זיינע היימישע סימפאטיקער - אויך אין די 'היימישסטע' בתי מדרשים - שטראלן פאר שמחה פון די געוואלדיגע דברי חכמה ופקחות און זיינע ענגלישע פראזן.

אינגעלייט וועלכע זענען אויפגעוואקסן על ברכיו פון רבינו הק' זי"ע ותלמידיו, און דרייען זיך צווישן אונז מיטן גאנצן סאטמארן לבוש, רעדן מסיח לפי תומו מיט אזויפיל סימפאטיע און געפיל פאר די מדינה און אירע שריט - ווייל מ'רעדט נאר פאליטיק... מען קען היינט הערן אפילו אין היימישע קרעמלעך דברים בוטים, ווי מען חזר'ט איבער דעם שורש רעיון הציוני מיט'ן גאנצן טאקט, "אוי וועט מען זיי ווייזן!", "ביבי גיט זיי גוט אריין", "אידן דארף דאך האבן א מקום מקלט!", "מען טאר זיך נישט לאזן פון די אראבער!" באין מבין אז די סארט און ענליכע דיבורים גרעניצן זיך מיט די הארבסטע איסורים חמורים, דברי כפירה בגזירת הגלות, און דברי בגידה אינעם צור ישראל וגואלו.

אנגלא-אידישע מאגאזינען

א גרויסע טייל אין דעם "היימישן" גייסט פון ציונות קומט אין רעזולטאט פון די רעליגיעזע ענגלישע מאגאזינען, וואס ווערט געליינט אין פילע טויזנטער פרומע שטיבער.

די אגלא-אידישע מאגאזינען וועלכע קומען אן צו הונדערטער היימישע שטיבער, זענען פול מיט ארטיקלען און אינטערוויוס מיט ראשי הממשלה און היכע ציוני'סטישע ווארטזאגער און אקטיוויסטן. די שמועסן זענען מיט א היימישקייט ווי גוטע ברידער, און ווערן פובליצירט אלס "פראנט קאווער" געשיכטעס, צו כאפן אן אויג.

טויזנטער ארטאדאקסישע שטיבער ליינען און פאסמאקאווען זיך מיט די גרויליגע דברי חנופה און באהאלטענע דברי כפירה וואס ווערן פארעפענטליכט השכם והערב אין די מאגאזינען און בלעטער, מען באקומט א גוט געפיל צום ראש הממשלה און די מדינה וואס ער פארטרעט, און מען האט הנאה פון זייערע קאמפן מיט די גאנצע וועלט, והיינו לעם אחד.

די פובליק רילעישאנס פון די מדינה פארשטייט, אז דער עתיד פון די מדינה איז נאר אינאיינעם מיט חרדים. די רעפארם און קאנסערוואטיווע געמיינדעס שרומפן שטארק, ווי אויך זענען די היינטיגע ליבעראלן אויסגעשפראכן קעגן דעם רעכטן נתני'. די ציונים זענען דערגעגאנגען דעם סוד אז ריכטיג ציונות געפינט זיך היינט ביי די חרדים, און מען דארף זיי זען צו געפעלן. די חרדי'שע פרעסע, פון איר זייט, איז מער ווי צופרידן זיי צו העלפן דאס ערגרייכן, פאר גוט באצאלט פארשטייט זיך, און דאס ווערט נעבעך געליינט מיט התפעלות אין טויזנטער היימען, וואו מען זאפט זיך אן מיט ארגינעלע ציונות למהדרין.

חיבת הארץ

די מדינה איז געווארן א טור-ארט וואו מ'פארט יעדע שני וחמישי זיך צו לופטערן, לתור את הארץ, מיט א געפיל צו די מדינה. מ'קען וואנדערן לאורכה ולרחבה פון ארץ ישראל, ווייל די האטעלן האט דאך א 'גוטע' השגחה, און ראיות אסורות איז נאר אסור אין פלארידא, און נישט אין טברי' און אלעד... (א ביטער געלעכטער!) אפגערעדט דערפון, אז נאר אין די מדינה קענען בחורים און אינגעלייט זיך 'משלים זיין' אין תורה, תורת ארץ ישראל, אלעס אן אויפזיכט פון די עלטערן, כמובן.

ליידער פעלט אינעם 'משנאיך ה' אשנא', און דאס ברענגט אן אפענקייט לראות בטוב הארץ, ולמהדרין פארט מען מיט א גאנצע גרופע גוטע פריינט, און

מען קומט צוריק מרוגש פול מיט הארמאניע, פון די ספעציעלע "הרגשים" וואס מען האט דארט געשפירט...

עס איז שוין פארהאן א מציאות בקצה המחנה, פון יחידים און קבוצות וואס האלטן ווייטער, און גייען באזוכען אין מתנחל'ישע געגנטער, מען ווערט זייער איבערגענומען און נתפעל פון די רועי צאן און זייערע מיסטישע צערעמאניעס.

צוביסלעך ווערן די איסורי יהרג ועל יעבור וואס די מדינה פארקערפערט אין זיך, נישט אזוי געפערליך. מען דרייט זיך מיט די משוגעים און מ'ווערט נתפעל פון זיי, ביז מ'קומט צו דעם פארשטענדליכן אויספיר, אז זיצן אויף א שטיין אין מדבר יהודה עסענדיג א וואורשטל און דערביי זינגען אויפ'ן גיטאר, איז למעשה די סאמע העכסטע מדריגה אין חיבת הארץ און אין אהבת ה'... און ווען מען קומט צוריק קיין אמעריקע, ווערן די ערליכע אידן מדקדקים בקלה כבחמורה באטראכט מיט א געלעכטער ווי אומוויסענדע וואס היטן 'נעבעך' אפ מיט א תמימות די תרי"ג מצות כפשוטן.

נסיעות קיין ארץ ישראל מיט בורט-רייט

מאנכע יחידים זענען זיך אויך מורה היתר צו נוצן די סערוויסעס פון די "בורט-רייט – תגלית" פאנד, וואס ווערט פינאנצירט בשותפות דורך די איזראעלי גאווערנמענט און די "סוכנות" אגענטור, צו מוטיגן אידן פון איבער די וועלט זאלן קומען קיין מדינת ישראל, צו אנקניפן א פערזענליכע קשר מיט'ן לאנד.

די "בורט-רייט" באוועגונג האט זיך ארייגעריקט מיט אן אחיזה אויך ביים ארטאדאקסישן ציבור, דורך פארשידענע נעמען און הונטער-טירלעך, "תגלית", "מסילה" און אנדערע נעמען פון ארגאניזאציעס. און אפילו גאנץ היימישע אידן פון אלע שיכטן און קרייזן וועלכע זענען ערצויגן געווארן בדרך התורה, זעען נישט די שרעקליכע תוצאות פון געניסן פון דעם פאנד, ס'איז אלעס א געלעכטער: "וואס איז שוין".

מען הערט דא דארט פון גרופעס עלטערע מיידלעך אדער ערוואקסענע בחורים וואס שליסן זיך אן אין די נסיעות, און גייען דערנאך מיט אינאיינעם מיט זייערע "טור-גיידס" צו באזוכן די נאציאנאלע ציוני'סטישע ערטער אין מדינת ישראל, צ.ב.ש. די עיר העתיקה (אלט-שטאט), דער כותל המערבי, יד ושם, און זאגאר דער כנסת המינים. מען בארויגט זיך דאס געוויסן אז מען וויל בסך הכל האבן א "גוד-טיים" אבער למעשה איז מען זיך מקשר מיט די טומאה עמוקה פון ציונות, בפועל, להלכה ולמעשה.

עלעקשאנס אין אמעריקע

איין לויף פון די פארגאנגענע וואלן אין די פאראייניגטע שטאטן, האבן ערליכע אידן באטראכט מיט וואונדער און זארג, אז במשך די גאנצע צייט זענען די חרדי'שע געגנטער געווען פון די איינציגע וואו מען האט געמאסטן די קאנדידאטן לויט וויפיל זיי זענען בעסער פאר די עקסטרעמע פאליסיס פון ביבי נתני'. בושנו מכל עם אז דייקא אידן מיט בארד און פאות זארגן זיך פאר איזראעל און ווילן זען די הצלחה פון די התנחלויות. מיר טראגן א פנים אויף די גאס ווי די פאן טרעגער פון עקסטרעם רעכטע ציונות.

דאס מציאות איז געווען במשך די לעצטע צענדליגער יארן, אז אמעריקאנער פאליטיקאנטן האבן געוואוסט אז ווען מען קומט אין היימישע געגנטער, איז "איזראעל" א מיאוס ווארט; זיי האבן געוואוסט, אז ס'איז נישט ראטזאם צו רעדן איבער געטריישאפט צו ציונות און די מדינה ביי אונזער ציבור. דאס האט זיך ליידער געטוישט לעצטנס, די פאליטישע גאס ווייסט אז עס בלאזן קאלטע ווינטן אויך במחנינו, און מען קען רואיג רעדן פון ציונות, עס וועט קיינעם נישט שטערן, אלעס איז געווארן א ליצנות, בושנו מכל דור.

דאס קומט צום מערסטנס ארויס ביי די עפענטליכע פאליטישע פארזאמלונגען און אונטערוויוס, ווען פאליטיקאנטן און קאנדידאטן זוכן צו געפעלן פאר חרדי'שע אידן, און רעדן איבער זייער התחייבות צו שטיצן איזראעל און אירע טעמעס. - א זאך וואס איז קיינמאל נישט געווען, ביז לעצטנס.

קאלטקייט אין דעם חומר שלש שבועות

דעם ווינטער איז אויף אלע סאציאלע מידיא קאמיוניקאציע פלאטפארמעס און גרופעס, ארומגעפארן אן א.ג. "שיעור" פון א געוויסן מסלף דברי אלקים חיים, וואס האט "ערקלערט" פארוואס דער חומר האיסור פון די שלש שבועות איז מער נישט רעלעוואנט, עפ"ל.

דער שיעור איז אויפגעכאפט געווארן מיט א געוואלדיגע צמאון אויף די גרופעס, און איז געהערט געווארן דורך אומצאליגע אינגעלייט, וואס האבן נאכגעזאגט מיט איבערצייגונג די ציוני'סטישע פראפעגאנדע, באזירט אויף מזרחי'סטישע מחברים וואס זענען מטהר זיין דעם שרץ מיט נארישע טענות, און ווילן עוקר זיין און פארלייקענען די שלש שבועות שהשביע הקב"ה את ישראל.

ביי א גרויס חלק פון אונזער יוגנט פעלט ליידער די פשוט'ע יסודות'דיגע ידיעות אין דעם גאנצן ענין, און דערפאר ווערט מען אזוי ערשטוינט און איבערגענומען פון יעדן שדופות קדים וואס ציטירט א תשובות ספר, כאילו דאס איז אן הוכחה אז די מדינה איז על פי תורה.

ציוני'סטישע מלחמות און מיליטערישע אקציעס

יעדעס מאל וואס עס טומלט זיך מיט מיליטערישע אקציעס אדער מלחמות צווישן די מדינה און זייערע פאלעסטינער שכינים, ווערט דאס פארטיידיגט מיט שטאלץ דורך אונזערע אידן, מכם ומכם. און אויב איינער פרובירט מערער צו זיין דערויף, ווערט ער באלד פארשריגן אלס שונא ישראל. אויך ווען די מלחמות קאסטן ליידער אידישע קרבנות, הערט מען צום באדויערן אין היימישע מקוואות די שפראך אז 'יעדע מלחמה קאסט קרבנות', און 'דאס איז די פרייז פון דעפענס', רח"ל.

ווען דער שרייבער פון די שורות האָט אַמאָל געשריבן אַן אַרטיקל איבער די מעגליכקייט פאַר מדינת ישראל צו אַטאַקירן איראַן, און דערמאַנט צווישן אַנדערן אַז ס'איז מיליטעריש נישט מעגליך פאַר די מדינה וויבאַלד זי פאַרמאָגט נישט גענוג פון די גרויסע "רעפיולינג" טאַנקיר-עראָפּלאַנען וועלכע מ'דאַרף האָבן צו געבן פרישע ברענשטאָף פאַר די קאַמפס עראָפּלאַנען אינמיטן פליען (און ביבי האָט דאַן געלייגט דרוק אויף אָבאַמאַ אַז אַמעריקע זאָל שענקען פאַר מדנ"י אַזוינע עראָפּלאַנען), איז א היימישער יונגערמאַן צוגעקומען אינגאַנצן פאַרלוירן, "פאַרוואָס זאָגסטו אַזוינס אַז מדנ"י קען נישט אַטאַקירן איראַן? איך קען ממש נישט שלאָפן ביינאַכט?, וואָס וועט זיין מיט די אידן אין אר"י? ווער וועט זיי באַשיצן?". איך בין ממש געשטאַנען און געשטוינט, איך האָב אים בלויז געענטפערט "אם ה' לא ישמר עיר שוא שקד שומר".

אָבער ס'איז געקומען ממש צום שטוינען ווי א ריכטיגער היימישער איד איז געווען ממש פאַרביי, ס'טייטש, מדינת ישראל קען זיך נישט אַליין באַשיצן?!

אין די היסטאריע פון די מדינה, זענען זייערע מלחמות און מיליטערישע אקציעס נישט באקליידעט געווארן מיט אזויפיל היימישקייט און פרומקייט ווי היינט. אין גאר היימישע בתי מדרשים ווערן געלופטערט געדאנקען פון סימפאטיע פאר די מדינה און זייערע אקציעס, ווי ווייט זיי זענען פאליטיש גערעכט, און ווי שטארק מען האפט אויף זייער סוקסעס. מען שמועסט איבער מיט געפיל, די נצחונות און דורכפעלער פון די מדינה, און מען כאפט התפעלות פון זייער רעטאריק. כאילו דער דעת תורה איז א געוויסע סארט ענין וואס ליגט נאר אין ספרים שאנק, און איז נישט נוגע למעשה אין פאקטישן לעבן, איבערהויפט אין א 'שעת מלחמה'.

אינגעלייט וואס זענען אויפגעוואקסן בין כותלי ביהמ"ד פון רבינו הק' זי"ע, קען מען זען צוגעשמידט צו די כלים, און מען קוקט פרעזענטאציעס וואס ווערט ארומגעשיקט דורך חרדי'שע מסיתים ומדיחים, ווי צה"ל זינגט היימישע ניגונים, טוען אן תפילין, ציצית, און טאנצן חסידי'שע טענץ. מיט די הילף פון די סאציאלע כלים און די טעכנעלאגיע האבן די ציונים מצליח געווען צו ברענגען כמעט גאנץ כלל ישראל אויף די פראנט-ליניעס, מיט צו האלטן לעבעדיג און מיט אינטערעסע יעדע שריט דורכאויס די מיליטערישע אקציעס, וואס יעדער ריר דערפון איז כרוך באיסורים חמורים.

אנשטאט מען זאל האבן דעם אמת'ן אידישן בליק אז די גאנצע מדינה איז נישט ווערד איין טראפ אידיש בלוט, חזר'ט מען זיך איין מיט א נאאיוועטעט די "טאלקינג פוינטס" פון ביבי נתני', און מען גלייבט דערין כאילו עס וואלט געווען שמש בצהרים, דער כוחי ועוצם ידי פאכעט מיט גרעסטן פויסט און מען שפירט זיך גוט ווען מען גלייבט דאס, און מען זאגט דאס איבער מיט פאטאס.

ירושלים עיה"ק

ווען די ציוני'סטישע מרידה במלכות שמים האט דעם ווינטער באקומען א חיזוק שטופ, ווען דער אמעריקאנער פרעזידענט האט אין אן עפענטליכע רעדע דערקלערט אז "ירושלים איז די הויפשטאט פון מדינת ישראל", האט דאס ארויסגערופן א כוואליע פון נצחון און פרייד, אומעטום, אויך ביי מאנכע בתוכינו, וואו מען האט געהערט זיגרייכע אויסדרוקן אויף די התרוממות קרן המינות בארה"ק.

א תוקף התגברות המינות האט זיך ארויפגעלאזט אויף אידישע הערצער, מיט א שמחה און געפיל פאר די רשעים. אויף די חרדי'שע גאס האט געהערשט א שמחה לאיד, אז ענדליך איז פארהאן אן אמעריקאנער פרעזידענט וואס "צייגט פאר די וועלט", און איז א ריכטיגער "אוהב ישראל", וואס גיט פאר די ציונים

אלעס וואס זי באגערן. אונזערע אידן האבן זיך ארומגעדרייט מיט א שמייכל, אז "מיר האבן שוין ירושלים" רח"ל.

ציונות האט דערגרייכט די היימישע סטאנציע

ס'איז אן עת שכרות ובלבול, ווען דער אויר אין די היימישע גאס איז פול מיט סימפאטיע פאר די מדינה, און עס הערשט א געפיל צום עצם רעיון הציונות פון התקוממות בגלות און זיך פארטיידיגן בכח הזרוע.

יא, עס זענען דא לוחמים קעגן די פארשידענע גזירות, מען קעמפט אז דאס לאנד זאל זיין באקוועם פאר די חרדים, אבער כמעט וואס מ'זעט נישט קיין רמז ורמיזא אקעגן דעם רעיון הציוני. מען איז עוסק אין פרטים, בעת דער רעיון הכפירה, דער פלאן פון הערצל ימ"ש, איז קונה שביתה אין די הערצער פון אידן, מיט א ליבשאפט צום "מולדת" און א שטאלץ צום "לאנד". די חרדים זענען ליידער די רעכטע האנט פון עכט ציונות, און שטיצן אלע ווילדע התנחליות און עקסטרעמע רעיונות פון ציונות 'לתפארת מדינת ישראל'.

א גרויס טייל דערפון איז צום פּאַרדאַנקען די חרדי'שע חברי כנסת המינים, וואָס זייער עצם אָנוועזנהייט אַלס חלק פון די מדינה שענקט איר לעגיטימאציע און פאַרוואַנדלט איר אין 'אונזער' מדינה, נאָכדערצו ווען נתני' לעקט זיך זיי צוליב פּאָליטישע חשבונות. מען זעט טאקע אז דער ראש הכופרים ביבי נתני' איז מקפיד ביי אלע זיינע אפיציעלע ווידיאו סטעיטמענטס, צו רעדן מיט'ן ריקן צו א גרויסע סעט ש"ס און שולחן ערוך, דאס גיט אים די לעגיטמאציע צו רעדן בשם התורה ובשם ישראל.

זרח בחושך אור לישרים; דער היסטארישער "כינוס כללי"

אין אט דעם גרויסן ערבובי' און בלבול המוחות, האט אפגעהילכט מקצה העולם ועד קצהו דער הייליגער כרוז, דברים קילורין לעינים בטוב טעם ודעת, וועלכע עס האט משמיע געווען כ"ק מרן רבינו שליט"א, בעתו ובזמנו, מיט דעם קריאת הקודש אויף א "כינוס כללי" פאר'ן גאנצן יהדות החרדית הצרופה, אלע יראי ה' וחושבי שמו תלמידי מרן רבינו הק' זי"ע, וואס ווערט בעז"ה דראסטיש טויישן דאס בילד אויף די קומענדיגע דורות, און באלייכטן די אויגן פון אידישע קינדער בכל קצוי תבל, להאיר לארץ ולדרים.

די הארציגע ווערטער, יוצאים מפורש פונעם גרויסן שר צבא ה' דער רבי שליט"א, זענען אייגנטליך געזאגט געווארן ארגינעל פאר תלמידים חביבים, פאר די בחורי חמד שיחי' אין דער הייליגער מתיבתא, וואו דער רבי שליט"א האט אויסגעשמועסט און איבערגע'חזר'ט מיט זיינע געטרייע תלמידים דעם תורה צוה לנו משה מורשה, די הייליגע עיקרי יסודות האמונה וואס מען מוז געדענקן אין אזא עת צרה.

און לכשתמצא לומר, איז דאס טאקע דער ציל פונעם גאנצן "כינוס כללי", צו אריינבאקן אין אונזערע קינדער דאס הייליג פייער, צו ערפילן דעם צוזאג פון די נבואת הש"ת: "ואני זאת בריתי אמר ה' רוחי אשר עליך ודברי אשר שמתי בפיך לא ימושו מפיך ומפי זרעך עד עולם!"

אויב קען זיך חלילה דוכטן אז דער יונגער דור אשר לא ידע את יוסף וועט מער נישט זיין פאראינטערעסירט אין "קנאות", אויב לאזט זיך קלערן אז די טעכנאלאגיע און אירע איבלען וואס ברענגט מיט זיך א גרויסע מאס "ברייטקייט" וועט חלילה באוויזן צו לאזן א פערמאנענטע שאדן פאר דאס הייליג פייער פון מלחמה לה', וועט קומען דער גרויסער "כינוס כללי" און צייגן פאר די גאנצע וועלט - און בעיקר פאר אונז אליין - אז דאס הייליג פייער'ל פלאקערט! די רוחניות'דיגע מורשה פון דעם צדיק הדורות זי"ע, וואס האט מקריב געווען זיין לעבן צו משריש זיין בקרב תלמידיו, די מלחמה קעגן די משנאי ה', לעבט און בליעט, און זיין הייליג ענין, אויף וואס ער האט געבלוטיגט כל ימיו אשר חי', טוליעט מיט א העלישן פלאם, אש תמיד תוקד לא תכבה!

דאס הייליג פייער וועט בעז"ה ארומכאפן אלעמען, יונג און אלט. דער "כינוס כללי" וועט בעז"ה קובע זיין אז די יסודות האמונה זאלן פארוואנדלט געווארן אין "די" צענטראלע טעמע פון וואס אידן זאלן רעדן און וויסן, דאס זאל שטענדיג ליגן על לוח לבינו און דאס זאל זיין דער נושא העומד על הפרק ביי יעדן איד מיט א געפיל פאר אידישקייט אין הארץ.

50 יאר זענען שוין טאקע פארלאפן זינט דאס הערן דעם הייליג קול וואס האט אויסגעוואשן אידישע הערצער מיט א דורכדרינגליכע ווייטאג אויף דעם עלבון התורה וצער השכינה, אבער ביי דעם גרויסן "כינוס כללי" וועט אנטפלעקט ווערן אז דאס איז א "קול גדול ולא יסף", אזויפיל יאר שפעטער זענען אידן, אויך דער דריטער און פערטער דור וואס איז שוין געבוירן און אויפגעוואקסן לאנגע יארן נאך די הקמת המדינה און נאך די הסתלקות פון רביה"ק זי"ע, עוסק אין די אמת'ע תורה און מען חזר'ט די יסודות האמונה מיט א ריינקייט און א שטאלץ.

תשואות חן להאי חכם וסופר
הרב משה יודא יואל ווייס הי"ו
שנתן לנו רשות להעתיק את
המאמר הלז מאת "דער בלאט"

יסודות הדברים

ע"י הרה"ג רבי מאיר וויינבערגער שליט"א

פארזעצונג פון זייט 1

מהיכי תיתי אז איך וועל האבן צייט וועל איך דאס אויך לערנען, אבער אז מען ווייסט די נחיצת הדבר אז ויואל משה איז א זאך וואס איז נוגע אויף יעדן טאג, דעמאלס וואלט מען אנדערש אנגעקוקט די דאזיגע שאלה.

ויואל משה איז נוגע אויך פאר אידן פון חוץ לארץ

איז דער יסוד פון די התרשלות, פארוואס קוקט מען דאס טאקע אזוי אן אז דאס איז נישט אזא וויכטיגער לימוד, דאס נעמט זיך פון דעם, ווייל די בליק איז אז ויואל משה איז א זאך וואס איז נוגע פאר אידן אין ארץ ישראל, און אפשר גאר נאר פאר א חלק אידן אין ארץ ישראל, אבער פאר אונז איז דאס נישט ממש נוגע למעשה, נאר אזוי פיל איז וויכטיג צו וויסן אביסל פון די ענינים, וויבאלד מיר זענען תלמידים פון רבין דארף מען וויסן וואס דער רבי האט געהאלטן אין דעם.

דער אמת איז אבער נישט אזוי, ס'איז דא ביי דעם יסודות וואס דאס איז ממש יסודות הדת וואס מען דארף צו וויסן, און אז מען לערנט דאס נישט געהעריג און אז מען פארשטייט נישט דעם עומק הדברים, קען מען חלילה נכשל ווערן אין ענינים חמורים, און מען ווייסט אליין נישט מיט וואס מ'איז נכשל געווארן.

איז כדי צו פארשטיין די נחיצת הדבר, וועלן מיר אביסעלע אראפ לייגן וואס זענען די יסודות פון ציונות, וואס איז דאס הארבקייט פון ציונות, און ווי ס'איז נוגע למעשה, און נאכדעם וועלן מיר זעהן ווי אזוי מען קען דאס באווארענען דורכן לערנען דעם ספר, און באמת איז נאך דא אסאך פרטים וואס מען קען מבאר זיין נאכדעם, אבער קודם וועלן מיר גיין ארום די פאר יסודות.

אונז וועלן מיר קודם אנהייבן פשוט מיט די אלף בית וואס די שאלה קען מען פרעגן פאר יעדן איינעם, יעדער ווייסט גאנץ ויואל משה איז פיל מיט דעם אז דאס ענין פון ציונות און ממשלת הציונים און השתתפות עם ממשלת הציונים און דאס ענין פון בחירות, די אלע זאכן זענען איסורים פון יהרג ואל יעבור, איז פארוואס איז דאס יהרג ואל יעבור ווייסט יעדער איינער אז דאס איז א ענין פון מינות, און ביי מינות איז די הלכה יהרג ואל יעבור.

פארוואס איז ציונות מינות

איז דא א שאלה וואס אויב איינער הייבט נאר אן צו טראכטן אין דעם ווערט עם גלייך שווער, - און מיר וועלן דאס אביסל אויסשמוסן, און נאכדעם וועלן מיר זעהן וואס די תשובה איז. - מען זאגט אז ציונות איז יהרג ואל יעבור, וואס איז דער פראבלעם מיט ציונות, ציונות הייסט אז מען האט עובר געווען אויף די שבועה וואס דער אייבערשטער האט באשוואוירן כלל ישראל, השבעתי אתכם אז מען זאל נישט ווערן ארויס גיין פון גלות פאר די צייט, איז אז די ציונים האבן גענומען א מלוכה האבן זיי עובר געווען אויף די שבועה פון דעם אייבערשטן, זיי זענען געגאנגען קעגן די גזירת הקדוש ברוך הוא, הייסט דאס אז זיי האבן געטוהן אן עבירה זיי האבן עובר געווען אויף א שבועה, באמת איז א שבועה א הארבע זאך ס'איז הארבער ווי אלע עבירות שבתורה, אבער דאס איז נאך נישט גענוג צו פארשטיין ס'פעלט נאך די הבנה ווי אזוי רירט אן די עבירה פון א שבועה צו דעם אז דאס זאל הייסן מינות, ווען איינער איז רח"ל א מומר אויף חילול שבת, צו א מומר אויף נבילות וטריפות, איז אויב אז א איד וועט טראכטן אז דער מומר האט עפעס א גוטע מעלה, ער האט עפעס א גוטע זאך, איז ער נאך נישט נכשל געווארן מיט קיין איסורי דאורייתא'ס, מה שאין כן דא אויב מען איז עובר אויף די שבועה פון דחיקת הקץ, הייסט דאס מינות, און דאס איז חמור מכל עבירות שבתורה, און מ'טאר אויף עם נישט זאגן קיין שבחים אזוי ווי מיר וועלן שפעטער זען.

איז דארף מען פאר שטיין פארוואס איז ציונות א ענין פון מינות? און באמת איז דא ווייניג אידן וואס האבן דאס ריכטיג ארויס געהאט, ווייל די זאך איז נישט אזוי שטארק מבואר אויף איין פלאץ אין ויואל משה אליין, נאר דאס איז אביסל מבואר אויף איין פלאץ אין סימן מ"ה, און אביסל אין די הקדמה, און אביסל אין סימן ע"ו, ס'איז אביסל צו ווארפן און ס'איז מובלע אסאך מאל בתוך הדברים, און אסאך מאל באמערקט מען נישט די מרגניתא טבא די אוצרות וואס עס ליגט באהאלטן צווישן די שורות, איז מיר האפן ארויס צו נעמען, ס'איז דא זייער אסאך זאכן וואס דער רבי האט געשריבן אינמיטן א ענין, אבער ס'ליגט באהאלטן דארט א געוואלדיגער מטמון, א געוואלדיגע אוצר.

איז איך וועל דאס פראבירן אביסל אראפ צו לייגן און א יעדע זאך צו צו נעמען, כדי מען זאל דאס קענען גרינגער פארשטיין, און נאכדעם וועלן מיר זעהן ווי ס'איז נוגע, אז יעדער פרט ופרט איז נוגע למעשה פאר אידן דא אין חוץ לארץ אויכעט.

די שבועה ארויס צו גיין פאר די צייט איז נאר די השלמה

איז קודם די ערשטע זאך, מ'דארף צו וויסן אז די זאך אז דער אייבערשטער האט באשוואוירן די יודען אז מען זאל נישט ארויס גיין פון גלות פאר די צייט, דעס איז נאר די השלמה פון דעם איסור, אבער דער יסוד האיסור הייבט זיך אן נאך אסאך פריער, ס'איז דא א פסוק אין תהלים קאפיטל ע"ח, ס'שטייט אזוי "כי לא האמינו באלוקים ולא בטחו בישועתו", איז דער מדרש מבאר אז דאס גייט ארויף אויף די בני אפרים וואס זענען ארויס געגאנגען פון מצרים פאר די צייט, און זיי האבן געהאט א טעות אין דעם חשבון, ווייל דער מדרש זאגט אז אויף זיי איז געזאגט געווארן דער פסוק כי לא האמינו באלוקים אז זיי האבן נישט געגלייבט אין דעם אייבערשטן, איז ווען מען לערנט אפ דעם מדרש קומט אויס אז ס'שטייט ארויס קלאר, אז דאס וואס ס'שטייט אין דעם פסוק אין תהלים אז די אידן האבן נישט געהאט קיין אמונה אין דעם אייבערשטן, דאס איז געווען ווייל זיי זענען ארויס געגאנגען פאר די צייט און זיי האבן עובר געווען אויף דער שבועה, פאר דעם הייסט דאס אז זיי האבן געהאט א חסרון אין אמונה.

קומט אויס אז די זאך וואס דער רבי שטעלט דא אוועק אז דחיקת הקץ איז א ענין פון מינות איז נישט קיין זאך וואס דער רבי האט דא מחדש געווען, דאס שטייט ארויס אין מדרש און ס'שטייט ארויס אין די פסוקים, חוץ דעם וואס מען טרעפט דאס אין די ראשונים און אין אסאך אנדערע ספרים אויך דעם יסוד אז עובר צו זיין אויף דעם איסור פון דחיקת הקץ איז א ענין פון מינות.

און דאס איז א כלל וואס מען דארף סתם אזוי וויסן

דער רבי האט דאס כמה פעמים געזאגט, - און ער האט עס אויך געשריבען אין ויואל משה, אז די אלע זאכן וואס ער שרייבט אין ויואל משה, לא חדשתי כלום מדעת עצמי, קיין שום זאך איז נישט קיין אייגענע זאך, אלעס איז נאר דער דעת תורה, דער רבי האט אמאל געזאגט פאר רבי בן ציון יאקאבאוויטש, אז אפילו א זאך וואס א רב א מורה הוראה דארף געווענדליך מכריע זיין, דאס הייסט אין א פאל ווען ער האט א ספק ביי א שאלה ווי אזוי צו פסקענען, איז דאך דא כללי הוראה ווי אזוי מען קען פסקנען, אמאל גייט מען לחומרא און אמאל גייט מען לקולא, זאגט ער אבער ביי די זאך וואס איז נוגע בענין ציונות איז ער נישט געגאנגען מיט קיין כללי הוראה, דארט ווי ס'איז שוין דא א מחלוקת עפעס א צד צו טראכטן אנדערש און מען מוז שוין ניצן כללי הוראה, האט ער דאס נישט אראפ געשריבן, ער האט געוואלט שרייבן נאר זאכן וואס איז ממש מפורש, על כל פנים די אלע זאכן וואס דער רבי שרייבט אין ספר איז אלעס זאכן וואס ס'שטייט ארויס מפורש אין די פסוקים, און אין דברי חכמינו ז"ל אין ראשונים ואחרונים.

יעצט לאמיר צוריק קומען לגבי דעם יסוד הדברים, פארוואס ציונות הייסט מינות, איז די ערשטע זאך די אלף איז, אז דאס איז א זאך וואס ס'שטייט ארויס מפורש אין מדרש, און דער מקור איז א פסוק אין תהלים, און ס'איז דא נאך אסאך ראיות, באלד וועלן מיר זעהן דעם טעם פון דעם מדרש, אבער על כל פנים דער יסוד שטייט ארויס אין מדרש, אז דאס הייסט מינות.

דארף מען דאך אבער פארשטיין פארוואס טאקע הייסט דאס א חסרון אין אמונה, - און באמת ביי דעם פאל ביי די בני אפרים איז נאך שטערקער די קשיא ווייל זיי זענען נישט ארויס געגאנגען פון מצרים ווייל זיי האבן געוואלט מורד זיין אין אייבערשטן, זיי האבן באמת נישט געוואלט ארויס גיין פון גלות פאר די צייט, נאר זיי האבן געהאט א טעות זיי האבען געמיינט אז דער חשבון פון די פיר הונדערט יאר הייבט זיך אן פריער, נאר דער פשט איז וויבאלד זייער ארויסגיין דעמאלטס איז סוף כל סוף געווען א ענין פון דחיקת הקץ, און דער ענין פון דחיקת הקץ הייסט דאך מינות, אין ביי מינות איז דער כלל אפילו מען איז נכשל געווארן בשוגג מיט א ענין פון מינות האט עס די עונש פון מינות. וואס עס קומט אויף די עבירה וועגן דעם איז געקומען אזא עונש, דארף מען אבער פארשטיין וואס פארא ענין פון מינות איז דא אין דעם.

זקניך ויאמרו לך

ליקוטי אמרות ושמועות מזקני התלמידים וחסידים בעניני כפירה הציונות במשנתו של רבינו

מלוקט מגליוני 'זקניך ויאמרו לך'

די שש מאות רכב בחור פון פרעה...

הרה"ח ר' נפתלי אינדיג ז"ל ער איז געווען דער מקוה איד אין סאטמאר ביהמ"ד אויף 550 בעדפארד עוו. ער איז געווען באקאנט אלס א פלאם פייערדיגער חסיד פון רביה"ק בעל דברי יואל זי"ע, און א שטארקער קנאי קעגן די ציונים און זייערע נאכשלעפער.

עס איז געווען איינמאל ווען עס זענען געשטאנען עטליכע אידן נעבן די מקוה, און געשמועסט איבער די נייעס וואס איז געמאלדן געווארן אינעם טריפה'נעם 'מארגן דזשורנאל' אז זעקס הונדערט רבנים האבן זיך צוגעשטעלט צו איינע פון די ציוני'סטישע פארטייען, די אגודה, וואס זיי האבן אנגעשטעלט א פרומען פנים אז זיי גייען זעהן אז ס'זאל זיך פירן ערליך, און די ערליכע רבנים פון פריערדיגן דור נאך פאר די מלחמה ובראשם רביה"ק זי"ע, זענען ארויס גאר שארף דערקעגן,

האט זיך דער טאטע אנגערופן מיט זיין כאראקטעריסטישן אויסדרוק "דאס זענען די שש מאות רכב בחור פון פרעה"... ביים ים סוף, און די זעקס הונדערט זענען א גלגול פון יענע זעקס הונדערט".

פונקט איז דער רבי זי"ע אנגעקומען און ער זעהט ווי דער עולם שמייכלט, פרעגט ער וואס האט מען גערעדט? האט מען אים איבער געזאגט וואס דער טאטע האט געזאגט.

דער רבי קוקט אים אן און פרעגט אים "וואס איז דער שייכות צווישן זייערע רבנים מיט די פערד פון פרעה?".

זאגט דער טאטע "רש"י זאגט דאך אז די זעקס הונדערט פערד זענען געווען פון די הירא את דבר ה', מוז דאך זיין אז דאס זענען געווען די פרומע..." דער רבי האט זיך צושמייכלט מיט הנאה הערנדיג דעם איינפאל.

(הרה"ח ר' זלמן לייב אינדיג הי"ו)

די קנאות פון בעלזא רב זי"ע

איך האב געהערט פון הרה"ג ר' אשר שוועבל ז"ל (ער איז געווען א גרויסער תלמיד חכם, זיין פאטער איז געווען א חבר אינעם בי"ד פון הגאון הבית יצחק ז"ל אין לעמבערג. ער פלעגט זיצן און לערנען אין די נייטרא ישיבה אין מאונט קיסקא, זייענדיג א נאנטער ידיד מיט הגה"צ רבי מיכאל בער ווייסמאנדל זצ"ל). וואס ער האט דערציילט אז ער איז געפארן פון ווינ-עסטרייך קיין בעלזא בצל קדשו פון הגה"ק רבי ישכר דוב זצ"ל מבעלזא, און ער האט דארט צו געזען א מעשה נורא פון וואו מ'זעהט ווי שארף דער בעלזער רב איז געווען קעגן סיי וועלכע שייכות כל דהו צו די ציונים און זייערע נאכשלעפער.

אין יענע יארן איז נאכנישט געווען שיירות מצויות וואס זענען געפארן אזוי אפט פון איין מדינה צו די צווייטע, דעריבער האבן אסאך אידן פון ווינ מיטגעגעבן קוויטלעך מיט פדיונות פארן בעלזער רב. ממילא האט אים דער גבאי ר' אהרן יושע ע"ה מקרב געווען, און ער האט אים געגעבן א גוטן פלאץ ביים טיש, ממש אונטער'ן בענקל פונעם בעלזער רב.

דער בעלזער רב פלעגט יעדן שבת אריינקומען צום טיש פונטקליך אין א פאראויס באשטימטע צייט. יענע וואך האט ער געדארפט אריינקומען אכט אזייגער, און א היבשע צייט פריער איז שוין דער עולם געשטאנען אויף די פלעצער און געווארט אז דער בעלזער רב זאל אריינקומען צום טיש. יענעם שבת האט ער זיך פארזוימט, און דער ציבור האט זיך זייער געוואונדערט פארוואס דער רב קומט נישט אריין צום טיש צייטליך.

בערך א פערטל נאך אכט קומט ארויס דער משב"ק ר' אהרן יושע ע"ה, ער גייט צו צו איינעם פון די חשוב'ע רבנים פון א גרויסע שטאט וואס איז געזיצן אויפ'ן אויבנאן און ער רוימט אים עפעס אריין אין אויער, יענער רב האט געווארפן קאלירן און ער האט זיך אויפגעשטעלט און ארויס געגאנגען פון טיש. באלד דערנאך איז דער בעלזער רב אריינגעקומען צום טיש. יענער רב האט זיך מער נישט באוויזן אין ביהמ"ד א גאנץ שבת.

דערציילט ר' אשר ז"ל "זונטאג בין איך צוגעגאנגען צו ר' אהרן יושע און איך האב אים געפרעגט וואס עס איז דא פארגעגאנגען מיט יענעם רב".

"דערציילט ער מיר אז אין יענע תקופה איז געווען וואלן צום פוילישן 'סיים', און די מזרחי האט ארויסגעשטעלט א קאנדידאט, און דער קאנדידאט איז ארומגעפארן פון שטאט צו שטאט קאמפיינען אז מ'זאל וועלן פאר אים. ווען ער איז אנגעקומען צו דעם רב אין שטאט בעטן אז ער זאל הייסן אז מ'זאל וועלן פאר אים, האט ער אים געזאגט "וואס? דו ביסט משוגע?! איך בין א בעלזער חסיד, ביי אונז איז די מזרחי חזיר טריף, ווי קען איך הייסן וועלן פאר דיר".

"האט דער בעלזער רב געזאגט "אבער וויבאלד ער האט אריינגעלאזט דעם מזרחי'סט אין שטוב, און אים נאך מכבד געווען מיט א טיי, מיט דעם ר-ש-ע וויל איך נישט זיצן ביים טיש"...

(הרה"ג ר' אלימלך יודא לאנדא שליט"א ר"מ בישיבה"ק)

זאת התורה לא תהא מוחלפת

תכלית ומטרת

כינוס לשם שמים

מתוך דברות קדשו של כ"ק מרן רבינו שליט"א ג' אמור תשע"ח לפ"ק

ס'איז שוין ליידער מער פון הונדערט יאר, פון ווען ס'איז געקומען אויף דער וועלט דער רעיון הציוני, דער ציוני'סטישער רעיון וואס רבים חללים הפילה. אסאך חללים זענען געפאלן פון דעם טמא'נעם רעיון במשך דעם זמן. פון דעם האבן טויזנטער - מ'קען זאגן צענדליגער טויזנטער - אידישע קינדער נעבעך פורק געווען עול התורה והמצוות לגמרי, רחמנא ליצלן!

עס זענען אבער דא אנדערע, וואס זענען יא געווען שומרי תורה ומצוות, און מ'קען זאגן **שומרי תורה ומצוות בכל פרטי' ודקדוקי', אבער דער רעיון הציוני איז געכאפט ביי זיי אין הארץ און אין מח!** דער רעיון הציוני, און די תאוה הציונית.

און אפילו אזעלכע וואס זענען אויפגעוואקסן אין די מחנה וואס איז מתנגד, און ס'ווערט באקעמפט דאס ציונות, איז אבער בהמשך הזמן געבוירן געווארן א נייער דור, עס גייט א יאר נאך א יאר, און זיי ווייסן נישט בין ימינם לשמאלם. מ'ווייסט נישט וואס איז דאס ציונות, וואס איז דער פגם פון ציונות, וואס איז די עוולה פון ציונות, וואס איז די 'מלחמה' אקעגן 'ציונות'?!

איז די 'מלחמה קעגן ציונות' פשט, אז מען באקעמפט נאר א גזירה וואס די רשעי הציונים זענען גוזר? אדער 'מלחמה קעגן ציונות' איז טייטש א מלחמה אינעם עצם ציונות?! איז מעגליך צו זיין א לוחם קעגן גזירות, און דאך זיין א ציוני?!

וואס איז דאס ענין פון יא אדער נישט נעמען געלט פאר מוסדות החינוך אין ארץ ישראל, פון די ציוניסטישע ממשלה?!

ווען מ'קוקט זיך אום זעט מען ווי עס הערשט א חסרון ידיעה אין יסוד פון די אלע ענינים, ביי בחורים און יונגעלייט, און אפילו מיטל-יאריגע אידן אויך. כ'האב מיך גוט מתבונן געווען, און געטראכט אז **ס'איז געקומען דער זמן מ'זאל צוזאמען נעמען, לך כנוס את כל היהודים - מ'קען נישט זאגן אלע אידן - אבער על כל פנים תלמידיו ושומעי לקחו פונעם פעטער ז"ל, און די וואס ווילן גיין אין זיין שיטה, מען זאל מסביר זיין בטוב טעם ודעת.**

עס איז דא א מעגליכקייט צוזאם נעמען דעם ציבור אונטער איין דאך, און גדולי הרבנים ודרשנים זאלן מסביר זיין פארן ציבור מיט א גוטע הסברה. כ'בין זיכער אז **דער פעטער ז"ל בעולם העליון, וואס די מלחמה קעגן ציונות איז געווען משאת נפשו, וואלט הנאה געהאט פון אזא זאך.**

מי יתן, ס'זאל זיין וואס מער פון די אידן וואס ווילן הערן די שיטה הקדושה פון ספה"ק "ויואל משה" בהסברה נכונה - וואס איז דער רעיון הציוני? וואס איז דער איסור פון ציונות? פארוואס איז דאס קעגן די תורה הקדושה? קעגן אמונה? קעגן אמונה בה' והנהגת הבורא? - און עס וועט זיין א קידוש שם שמים בעולם.